

Lectori salutem,

ahogy a régi rómaiak mondták, és valóban öröm számomra, hogy ennek a folyóiratnak az olvasóit köszönhetem. Mindig jó ugyanis, ha az embernek valami új, friss kezdeményezéshez köze van. És fordítva: nagyon kellemes érzés valamilyen élő hagyomány részesének lenni. Ugyancsak felemelő dolog az is, ha valaki segítő résztvevője lehet egy hagyomány megújulásának.

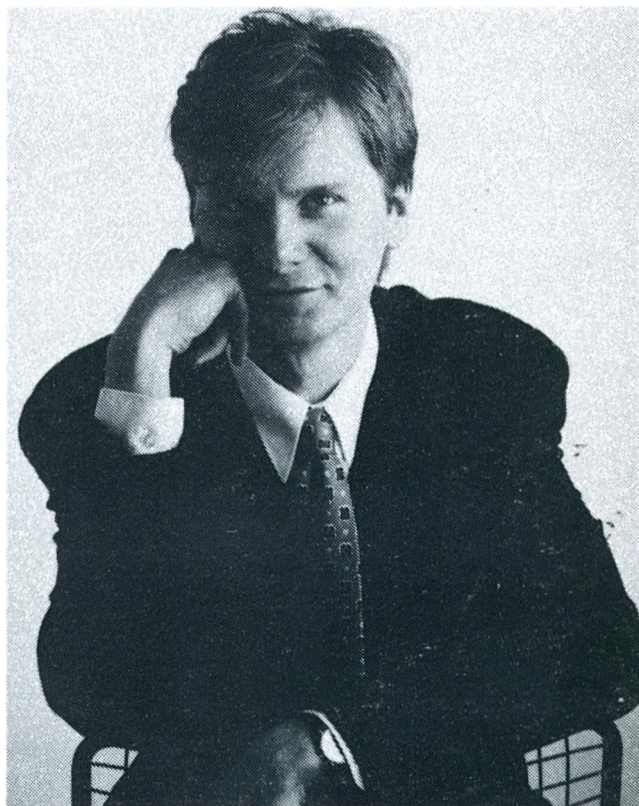
Huszonöt évvel ezelőtt Pécssett megkezdődött a nappali tagozatos közgazdászképzés. A Janus Pannonius Tudományegyetem Közgazdaságtudományi Kara részben biztosan a jubileum miatt is, de gondolom, főleg a tudományos ambíció okán vállalkozott arra az idehaza egyedülálló szerepre, hogy társkiadóként jegyezze egy szakma vezető folyóiratát.

Emiatt azután e sorok írója – elsősorban nem mint magánember – nagy reményekkel köszönti mindazokat, akik előfizetői és rendszeres olvasói voltak a **MARKETING** című folyóiratnak és mindenkinek azt kívánja, hogy jó szellemi befektetésnek bizonyuljon a **MARKETING & Menedzsment** elolvasása.

Azt mondják a közgazdászok, hogy egy befektetést a hozama minősít. A menedzsment-tudományok terén megszerezhető ismeretekre ma nagy szükség van Magyarországon. A rendszerváltozás utáni fél évtized tapasztalata szerint ugyanis egyáltalán nem vagyunk bővében az itt felhalmozott tudásnak. Még az üzleti szférában is az tapasztalható, hogy a hazánkban befektető külföldi cégek nagyon alapos kiképzésnek vetik alá azokat, akiket vezető pozíciókban alkalmazni kívánnak; azaz szeretnének maguk meggyőződni arról, hogy vezető munkatársaik megfelelnek a fejlett piaccgazdaságokban elvárt követelményeknek.

A gazdasági szervezeteknek a fennmaradáshoz viszonylag gyorsan kell alkalmazkodniuk a külső – elsősorban piaci – követelményekhez. A gazdaságon kívüli intézményrendszer azonban – így az oktatás és a kultúra is – szorosabban kötődik az államhoz, szerves része a redisztribúciós rendszernek. Akármilyen átalakulások történnek is ezekben a szektorokban, alapvető változásokra lesz szükség a folyamatok és a szervezetek irányításában egyaránt. Ehhez képest meglehetősen szomorú, hogy szinte csak most kezdjük tanulni és a lehetőségekhez képest gyakorolni a fejlett piaccgazdaságokban eredményesnek bizonyuló és ezért nálunk is kívánatos menedzszeri szemléletet és a korszerű módszereket.

Általában elmondhatjuk, hogy a társadalom működése a versengésre és az együttműködésre épül, ami a gazdaságban egészen nyilvánvaló, de nem kell nagy szellemi erőfeszítés ahhoz sem, hogy erre az egyszerű igazságra egyéb területekről hozzunk példákat.

Az intelligencia lehet genetikusan kódolva, de a tudást és a műveltséget meg kell szerezni. A művészet is, a tudomány is alkotás és közlés egyszerre. Ritkább eset az, amikor a kettőt ugyanaz az ember műveli. Terjesztőkre, interpretátorokra, népszerűsítőkre a széles értelemben vett kultúrának ma nagyobb szüksége van, mint valaha. És arra is, hogy a verseny és együttműködés elve egyszerre juthasson érvényre.

Azért szeretem én már a megjelenés pillanatában ezt a folyóiratot, mert látom benne az előrelépés ígéretét, hiszen az önmagában még szokatlan, de előremutató és biztató, hogy egy profitorientált cég és egy felsőoktatási intézmény vállalkozik egy olyan folyóirat kiadására, amely a tudomány és a gyakorlat művelőinek igényességét egyaránt kielégíti. Amúgy is régi gond Magyarországon: a gyakorlat és az elmélet szakértői oly távol vannak egymástól, hogy nem tudnak szót érteni. Vagy azért, mert nincs is közös témájuk, vagy mert egymás számára érthetetlen nyelvet beszélnek, talán nem is kíváncsiak egymásra. Márpedig semmilyen területen nem nélkülözhető az az inspiráció, amit az eltérő szemléletmódok, a különbözőképpen fontos ismeretek által nyújthatunk egymásnak.

Szeretném, remélem és hiszem, hogy a folyóirat, amit a kezében tart, Kedves Olvasó, sikeres lesz a piaci versenyben, többek között azért is, mert az együttműködés ösztönzése lesz a legfőbb erőssége.

Fodor Gábor